

دیگر بس است! به بهانه اعلام دستمزدهای سال ۱۳۸۶

برهان دیوارگر

پنجم فروردین ماه هشتاد و شش

باز هم طبق روال هر ساله و در روزهای پایانی اسفند ماه تعدادی ضد کارگرتحت عنوان شورای عالی کاروهیت سه نفره نماینده خود خوانده کارگران و نمایندگان کارفرما و دولت دور هم جمع شدند و با تبلیغات فراوان حداقل دستمزد کارگران دائم را ۱۵۰ هزار تومان و کارگران قراردادی را ۱۸۰ هزار تومان اعلام کردند.

به گزارش وب سایت وزارت کارواموراجتماعی، در سومین جلسه شورای عالی کارکه با حضور وزیر کار و امور اجتماعی، نمایندگان کارگران و کارفرمایان تشکیل شد، بر مبنای توافقات به عمل آمده، مقررشد حداقل مزد کارگران در سال ۱۳۸۶، معادل ۱۸۳ هزار تومان، روزانه معادل ۶۱ هزار ریال باشد که با احتساب حق اولاد (حداکثر برای دو اولاد)، حق مسکن و بن خواربار، دریافتی کارگران در سال آینده به ۲۳۶ هزار تومان خواهد رسید.

اعلام حداقل دستمزدی که کمتر کارفرمایی خود را ملزم به پرداخت آن میکند.

قبل از اینکه درمورد حداقل دستمزد سال ۱۳۸۶ حرفی بزنم لازم است در مورد حداقل دستمزدهای سال گذشته که دو نرخ بود مقداری شرح بدهم. دونرخه شدن دستمزدها در سال ۱۳۸۵ که به بهانه ایجاد اشتغال و توجه بیشتر به وضعیت کارگران قراردادی نه تنها به نفع کارگران نبود بلکه با حمایت دولت دست کارفرمایان رادراخراج کارگران بازگذاشته و به ایجاد تفرقه بین کارگران دائمی و قراردادی منجر گردید. طبق آمار های دولتی در شش ماه اول سال ۱۳۸۵ بیشتر از ۱۵۰ هزار کارگر قراردادی فقط به بهانه اینکه کارفرمایان توان پرداخت این دستمزد ها را ندارند اخراج شدند (البته آمار اخراج کارگران بسیار بیشتر میباشد) و جالب تر از این موضوع این است که هرچند دونرخه شدن دستمزد ها ملغی گردید، باز هم کارفرمایان حاضر به بازگرداندن کارگران اخراجی نشدند بلکه همان کارگران اخراجی که سابقه چندین ساله در کارگاه ها و کارخانجات مختلف را داشتند با قرار داد های موقت و سفید امضا از طرف کارفرما با تعیین دستمزد مورد تائید کارفرما به کار بازگردانده شدند در این بین تنها کسی که متضرر شد.

کارگران و خانواده هایشان بودند که قربانی سیاستهای ضد انسانی دولت و کارفرمایان گردیدند.

نکته جالب در تعیین دستمزد ها هر ساله این بوده که کسانی که خود را به عنوان نماینده در نشست سه جانبه دولت، کارفرما و کارگران معرفی میکنند هیچ گاه و هیچ وقت نماینده کارگران نبودند شوراهای اسلامی کار و عوامل خانه کارگر که خود جزئی از نیروهای سازمان یافته رژیم برای سرکوب کارگران و حمله به مراکز و فعالین کارگری هستند خود را به عنوان نماینده کارگران در نشست سه جانبه معرفی میکنند و هر مبلغی که سرمایه داران دلشان خواست به عنوان دستمزد تصویب میکنند و به کارگران اعلام مینمایند، کارگرنیستند و نخواهند بود زیرا نماینده هر قشری از منافع آن قشر دفاع خواهد نمود و تحت هیچ شرایطی به نفع طرف مقابل که در ضدیت با منافع موکلانش میباشد رای نخواهد داد، مگر اینکه منافع طرفی که خودش را نماینده آن معرفی کرده است برایش مهم نباشد و فقط شرکت وی در آن جلسات صوری و برای خالی نبودن عریضه باشد. که این مورد هر ساله درمورد

نماینده کارگران در نشست های سه جانبه صدق میکند و نه تنها از طرف نماینده خود خوانده کارگران از منافع کارگران دفاعی نشده است بلکه باعث پایمال شدن حق کارگران شده است.

تعیین دستمزدها باید بر اساس چه معیارهای باشد؟

هر کسی که کوچکترین آشنائی با مسئله دستمزد و تعیین حداقل در آمد برای کارگران و هر صنفی داشته باشد اولین نکته ای که در نظر میگیرد میزان تورم در جامعه میباشد و بر اساس تورم موجود میزان دستمزد ها را تعیین مینماید مسئله ای که هیچگاه در میزان تعیین حداقل دستمزدها در ایران مد نظر قرار نگرفته است. دستمزدها باید به میزانی باشند که یک خانواده را از هر نظری تامین نموده باشد.

نمایندگان شوراهای اسلامی کار که هر ساله خود را به عنوان نماینده کارگران در نشست های سه جانبه معرفی میکنند برای امسال مبلغ ۲۰۰ هزار تومان را برای حداقل دستمزد مبنای قرار داده بودند هر چند خودشان اذعان میکنند که با ۴۰۰ هزار تومان هم نمیتوان امورات زندگی را گذراند. طبق آمارهای رسمی دولتی میزان خط فقر در جامعه ۵۴۰ هزار تومان تعیین شده است و با تعیین حداقل دستمزد ۱۵۰ هزار تومانی که آنهم بعد از ۸ الی ۹ ماه پرداخت نمیشود یک کارگر چطور امکان گذراندن زندگی را دارد؟ وقتی درپائین ترین و دور افتاده ترین محله هر شهری اجاره یک منزل مسکونی با کمترین امکانات کمتر از ۱۰۰ هزار تومان نیست تازه باید مبلغ بسیار هنگفتی را هم به عنوان پول پیش پرداخت نمود چطور برای هر کارگر مبلغ ۱۰ هزار تومان حق مسکن در نظر گرفته میشود یا تعیین کنندگان این مبلغ مریخی هستند و از واقعیت در روی کره زمین هیچ اطلاعی ندارند یا عمداً و برای دلخوش کردن سرمایه دارن این مبلغ را تعیین میکنند که واضح است شق دوم در مورد نمایندگان سه جانبه صدق میکند.

حرف همیشگی کارفرمایان و دولت این بوده که با توجه به شرایط اقتصادی کشور امکان پرداخت دستمزد های بیشتر از مقدار تعیین شده بوسیله نشست سه جانبه وجود ندارد و باعث ورشکستگی کامل بنگاهای اقتصادی کشور خواهد شد و بارگرانی و تورم و کل بدبختی های موجود را به گردن کارگران و خانواده ایشان میاندازند و به معنای واقعی در این میان فقط کارگران و خانواده ایشان هستند که قربانی سیاست های ضد کارگری مسئولین با تباری کارفرمایان میشوند.

یورش به معیشت و زندگی کارگران به مرز بی نهایت رسیده است!!!!!!

کارگران دائمی را به بهانه ورشکستگی کارخانه (با حربه پرداخت نکردن دستمزدها که گاهی بیشتر از یک سال همان دستمزد ناچیز را هم پرداخت نمیکنند) اخراج مینمایند و پس از مدت کوتاهی دوباره همان کارگر را با قرارداد موقت ۱ الی ۳ ماهه و سفید امضا به سر کار باز میگردانند. با گرو گرفتن دستمزدهای معوقه کارگر قراردادی حتی جرات اعتراض هم نخواهد داشت چرا که نطفه اعتراض را در ریشه خفه کرده اند. چون خودشان خوب میدانند که کارگر قراردادی در صورت اعتراض فوری اخراج خواهد شد و دیگر اعتراض صورت نخواهد گرفت.

درواقع هیچ کارگری دارای امنیت شغلی نیست و به شدت مورد استثمار و ظلم بی حد و حصر قرار میگیرد. در صورت اعتراض فوری با سرکوب و شکنجه و زندان و اتهام واهی اقدام علیه امنیت ملی بازداشت و محکوم میگردد.

معضل بیکاری را به یک موقعیت تبدیل کردند و از این حربه از نیروی کار ارزان و آماده به کار استفاده میکنند. کارگر باید همیشه شرمنده خانواده اش باشد نه میتواند بچه هایش را به مدرسه بفرستد و نه میتواند حداقل امکاناتی را برای آنها فراهم بیاورد. اینها همه نشانه یک یورش وسیع، رزیلانه و بسیار سازمانیافته از جانب دولت و کارفرمایان

به معیشت و زندگی کارگران میباید. در جامعه ای که دارای همه چیز هستیم چرا ما کارگران که خود به وجود آورنده این امکانات هستیم حق استفاده از این همه امکانات موجود را نداشته باشیم و از آن بی نصیبیم. گرانی و تورم و افزایش بی رویه کالاهای اساسی و مسکن کمر هر خانواده ای را زیر بار خود خرد کرده است دستمزد کارگران روز به روز در حال سقوط است. خانواده های کارگری هفته ها بلکه ماه ها از خریدن گوشت و میوه محروم هستند. هر ساله افزایش ناچیز دستمزدها در برابر تورم افسار گسیخته سقوط میکند و روز به روز پائین تر می آید و کسی نیست از کارگرو خانواده اش که از تمامی امکانات محروم است دفاعی کند. نمایندگان مجلس و نوچه های دولتی همه دارای بهترین درآمد و امکانات زندگی میباشند از اینکه کارگری محتاج نان شب خود وزن و فرزندانش باشدابائی ندارند و به آنها مربوط نیست. مهم این است که با استثمار هر چه بیشتر کارگران خودشان به رفاه بیشتری برسند.

چاره چیست و چه باید کرد؟

با توجه به اینکه هر روزه شاهد اعتراضات گسترده ولی متأسفانه پراکنده کارگران در هر شهری هستیم ولی به علت نبود تشکل و یک اتحادیه سراسری که بتواند این اعتراضات را سازماندهی کند، دست کارفرمای سرمایه دار که از حمایت قانون از مامور و پلیس و شکنجه و وزارت اطلاعات گرفته تا قوانین ضد کارگری برخوردارند، را برای خفه کردن اعتراضات و اعتصابات کارگری را آزاد گذاشته است اگر چند نفر کارگری بیایند و اعتراض کنند که این دستمزدی که به ما میدهند به زور کفاف کرایه خانه و پول آب و برق ما میشود پس برای ادامه زندگی و تهیه دیگر امکانات چه کار باید بکنیم تازه این حداقل دستمزد را بعد از چندین ماه دوندگی و اعتراض نصفه و نیمه به ما میدهند، فوری کارگران معترض را بازداشت میکنند و به جرم اقدام علیه امنیت ملی و ارتباط با بیگانگان محاکمه و به چندین سال زندان محکوم میکنند.

دیگر بس است و باید تمامی فعالین کارگری با ایجاد یک تشکل سراسری که همه کارگران چه بیکار و چه شاغل و دائمی و قراردادی را در زیر یک پرچم جمع کنیم و با اعتراض به این همه اخراج و بیکارسازی و پرداخت نکردن دستمزدها در یک صف واحد به این همه توحش و بربریت و پایمال کردن حقوق کارگران اعتراض نمائیم. با اعلام این حداقل دستمزد همچون سال های قبل سال بسیار سختی در انتظار کارگران میباید و این حتماً به اعتراضات بسیار گسترده ای در بین کارگران کارخانه ها و کارگاه های مختلف می انجامد. اما اگر با هم و منسجم به اعتراض خودمان ادامه ندهیم و خواستار حضور نماینده منتخب کارگران در نشست های سه جانبه برای تعیین دستمزدها و خواهان افزایش دستمزدها مطابق با یک زندگی انسانی و استاندارد نباشیم. باز ما هستیم که برنده نمی شویم و برنده اصلی سرمایه دار و حامی قدرتمندش دولت میباید چون کارفرمایان متحد هستند و ما پراکنده.

برهان دیوارگر

تاریخ: 2007/3/22

borhandivargar2006@yahoo.com

www.rahai1.blogfa.com

منبع: سایت آشتی